

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203614
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220203614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., Tamaškovišova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného advokátskou kanceláriou: advoconsulting, s. r. o., Trnava, Tamaškovičova 17/2742, IČO: 47 253 428, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. E., zastúpenej Občianskym združením CSP Prievidza, Lehota pod Vtáčnikom, Ul. 1. mája č. 388/8, IČO: 51 876 141, o zaplatenie 20.480,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. júla 2021, č.k. 6Csp/61/2020-207, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20.480,69 eur do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa domáhal žalobou zo dňa 20.10.2020 na žalovanej zaplatenia sumy 20.480,69 eur a náhrady trov konania titulom nedoplatku z poskytnutého úveru. Dôvodil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, poskytol žalovanej podľa zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 4.6.2015 účelový úver vo výške 21.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 160,18 eur do októbra 2028. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, preto banka úver po márnej výzve zosplatnila. Po zosplatnení žalovaná uhradila celkom sumu 2.580 eur. Postúpená pohľadávka predstavuje istinu 16.939,60 eur, úrok do zosplatnenia úveru 1.832,68 eur a úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky 1.708,41 eur. Žalovaná v konaní, potom ako jej bol doručený platobný rozkaz podala včas odpor, v ktorom uviedla, že ide o spotrebiteľský spor, zmluva, z ktorej si uplatňuje žalobca nárok obsahuje neprijateľné podmienky, je predtlačená, typová a formulárová a spotrebiteľ nemohol jej obsah ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky označila zmluvnú pokutu a ustanovenia, ktorými spotrebiteľ mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov, pričom žalovaná súhlas nedala. Zároveň uplatnila námietku premlčania s tým, že prvá neuhradená splátka, ohľadom ktorej žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný bola 15.7.2017, a objektívna premlčacia doba tak uplynula dňom 15.7.2020. Navrhla žalobu zamietnuť. Súd vo veci vykonal dokazovanie v neprítomnosti žalovanej, keď jej splnomocnený zástupca ospravedlňoval ich neúčast', pričom nepripojil žiadne preukázateľné listiny. Zistil, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 4.6.2015 so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 5072986430, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver na bývanie vo výške 21.000 eur s úrokom 2,79% ročne na účel rekonštrukcie domu, sčasti na vyplatenie predchádzajúceho úveru. Žalovaná mala úver splatiť v 160

mesačných splátkach po 160,18 eur od júla 2015 do októbra 2028. Návratnosť úveru bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti. Listom z 30.10.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, vzhľadom na jej omeškanie, k zaplateniu dlžnej sumy 1.539,25 eur do 15 dní, s upozornením na možnosť zosplatenia úveru a realizáciu záložného práva. Listom zo dňa 12.4.2018 banka oznámila žalovanej zosplatenie úveru sumou 21.153,78 eur. Žalobca po postúpení pohľadávky dlh žalovanej o úroky, ani úrok z omeškania nenavyšoval. Žalobca si voči žalovanej nárok na zmluvnú pokutu, ani na žiadne poplatky neuplatňuje. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 banka postúpila pohľadávku z úveru žalobcovi. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103 OZ. Skonštatoval, že žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, hoci zmluvný vzťah nepodlieha právnomu režimu zákona o spotrebiteľských úveroch, na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade súd neprihliadol na námietku premlčania pre jej nedôvodnosť, nakoľko nedošlo k zosplateniu úveru automaticky po omeškaní so zaplatením splátky, úver bol zosplatený až po márnej výzve veriteľa postupujúceho v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Úver bol zosplatený listom zo dňa 12.4.2018, trojročná premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom po doručení žalovanej, preto je zrejmé, že ku dňu podania žaloby 20.10.2020 neuplynula. Súd tak mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli platne písomnú úverovú zmluvu, žalovaná úver spotrebovala, riadne nesplatila. Voči nároku žalobcu sa bránila všeobecnými námietkami o typizovanej formulárovej zmluve a neprijateľných zmluvných podmienkach, o dojednaní zmluvnej pokuty a dojednaní o poskytovaní osobných údajov, čo nesúvisí so sporom, navyše by nespôsobovalo neplatnosť celej zmluvy. Súd tak dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, preto jej v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nevykonal navrhnuté dôkazy a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP. Žalovaná má za to, že súd prvej inštancie bol povinný ex offa sa zaoberať neprijateľnými zmluvnými podmienkami v úverovej zmluve. Tiež má za to, že súd sa nezaoberal z úradnej moci a povinnosti aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu nebolo uskutočnené v zmysle § 526 ods. 1 OZ, podľa ktorého bol povinný postupca bezodkladne oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, k čomu však nedošlo. Žalovaná trvá na svojich vyjadreniach, podľa ktorých došlo k premlčaniu pohľadávky. Súd sa nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Navrhla preto rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalovaná v odvolaní uvádza len všeobecné tvrdenie o porušení jej práva na spravodlivý proces, pričom nekonkretizuje postup súdu, ktorým malo dôjsť k nemožnosti realizácie práv strany sporu a tým k porušeniu práva na spravodlivý proces. Neuvádza a nekonkretizuje aké navrhnuté dôkazy súd nevykonal, čoho dôsledkom jej tvrdenie považuje len za všeobecné. Odpor neobsahoval žiadne návrhy na vykonanie dôkazov, vytyčeného pojednávania pred súdom sa nezúčastnila, a teda ani tam nepredniesla žiadne návrhy na vykonanie dôkazov. Nie je možné tvrdiť, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy. Žalovaná v odvolaní s odkazom na ust. § 365 ods. 1 CSP uviedla len všeobecné tvrdenia o porušení jej práva na spravodlivý proces, nesprávnych skutkových zisteniach súdu, či nevykonaní navrhnutých dôkazov, bez akéhokoľvek odôvodnenia a konkretizácie. Preto nepovažuje uvedené tvrdenie za odôvodňujúce vrátenie veci na okresný súd tak, ako navrhuje žalovaná. Žalovaná uvádza, že súd bol povinný ex offa sa zaoberať neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti, prípadne konkrétne neprijateľné podmienky, ktoré by mala zmluva o úvere obsahovať. Chýba tak konkrétne tvrdenie žalovanej, ktoré by bolo možné z jej strany preukázať a na ktoré by mohol žalobca relevantne reagovať. Vzhľadom na uvedenú absenciu opisu rozhodujúcich skutočností žalovanej, strana žalobcu nemá možnosť vyjadriť sa k takémuto nejasnému tvrdeniu. Ak by malo tvrdenie žalovanej v akomkoľvek smere naznačovať neprimeranosť dojednania o cene, žalobca poukazuje na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v odpore uviedla ako neprijateľné podmienky zmluvnú pokutu a ustanovenia, ktorými spotrebiteľ mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov. V zmluve o úvere však neboli dojednané zmluvné pokuty, žalobca žalobou žiadne nároky zo zmluvnej pokuty ani neuplatňuje. Zo

zmluvy o úvere vyplýva, že jej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky, v zmysle ktorých je banka oprávnená spracúvať osobné údaje klienta, podpisom zmluvy o úvere žalovaná prejavila súhlas s touto zmluvnou podmienkou. Takéto ustanovenie nemá žiaden vplyv na vznik tých nárokov veriteľa zo zmluvy o úvere, ktoré sú predmetom tohto konania. Žalovaná ďalej namieta, že súd sa nezaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Tu poukázal na ust. § 526 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého nesplnenie oznamovacej povinnosti postupcu v stanovenej lehote, alebo vôbec, nemá vplyv na platnosť cesie, ani na jej právne účinky. Žalovaná navyše túto skutočnosť namieta až v odvolacom konaní, pričom v prvoinštančnom konaní takéto tvrdenie neuvádzala. Neplatnosť postúpenia pohľadávky by nemala vplyv na povinnosť žalovanej uhradiť svoj záväzok voči veriteľovi. Žalovaná však svoj dlh neplnila právnomu predchodcovi žalobcu, ani žalobcovi. Žalovaná ďalej namieta, že súd sa nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Tu žalobca poukazuje na bod 19 odôvodnenia, v ktorom sa súd podľa jeho názoru dostatočne a správne vysporiadal s uplatnenou námietkou premlčania. Žalobca sa s právnym názorom konajúceho súdu stotožňuje a poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 23Co/107/2019. Žalovaná ani počas konania pred súdom prvej inštancie neuvádza opis takých rozhodujúcich skutočností, ktoré majú ňou prezentovanú hmotnoprávnu námietku odôvodňovať. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.4.2018, ktoré jej bolo doručené 30.4.2018 a bolo v ňom uvedené, že k 12.4.2018 vyhlásil úver za predčasne splatný a žalovaná bola povinná ho uhradiť do 15 dní od doručenia. Má tak žalobca za to, že v danej veci začala plynúť premlčacia doba dňa 16.5.2018, k jej uplynutiu mohlo dôjsť najskôr 16.5.2021. Žalobca podal žalobu na súd 19.10.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby. Zmluva o úvere bola uzatvorená plne v súlade s právnou úpravou, vrátane právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa. Svojim obsahom ju ani neobchádza, ani sa neprieči dobrým mravom. Navrhol preto rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 326 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalovanou nie sú dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 6Csp/61/2020 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 20.480,69 eur titulom nedoplatku zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 4.6.2015, na základe ktorej bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý žalovanej úver na bývanie vo výške 21.000 eur na účel rekonštrukcie domu a na vyplatenie predchádzajúceho úveru.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20.480,69 eur do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď odvolateľka neuviedla žiadne relevantné skutočnosti s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa zaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalovaná v priebehu konania namietla dve neprijateľné zmluvné podmienky a to dojednania o zmluvnej pokute a ustanovenia, ktorými spotrebiteľ mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov, pričom žalovaná súhlas nedala. Súd prvej inštancie sa dostatočne s týmito dvomi namietanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami vysporiadal. Žalobca si nenárokujú zaplatenie zmluvných úrokov a ustanovenia ohľadne poskytnutia osobných údajov bez súhlasu žalovanej nemajú dopad na povinnosť žalovanej zaplatiť poskytnutý úver, nespôsobia neplatnosť celej zmluvy o splátkovom úvere. Pokiaľ sa týka namietaného postúpenia, tak správne žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namietol, že toto namietla žalovaná až počas odvolacieho konania, avšak odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že postúpenie bolo platné, keďže neoznámenie dlžníkovi postúpenie pohľadávky nemá za následok jeho neplatnosť. Poslednou námietkou žalovanej bolo, že sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal s námietkou premlčania. Súd prvej inštancie sa námietkou premlčania zaoberal vo svojom odôvodnení, presne uviedol z akých skutočností pri posudzovaní premlčania vychádzal a prečo nepovažuje nárok za premlčaný. Žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli nesprávne pri posudzovaní premlčania súdom prvej inštancie. Navyše odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy nie je premlčaný, pričom však premlčanie posúdil odlišne od súdu prvej inštancie. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ viaže možnosť vykonať právo podľa § 565 OZ na trojmesačné omeškanie s jednou splátkou. V zmysle ust. § 103 OZ, aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu využitia práva žiadať splatenie celého úveru. Preto od zročnosti tejto splátky a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Keďže v danom prípade k zosplatneniu došlo ku dňu 12.4.2018, splátka pre ktorú mohlo dôjsť k zosplatneniu bola splatná dňa 20.1.2018 a od jej zročnosti plynie premlčacia doba zvyšku dlhu. Toto ustanovenie je vo svojej podstate lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 101 OZ, ktoré viaže začiatok plynutia premlčacej doby na okamih splatnosti. Ustanovenie § 103 OZ viaže začiatok plynutia premlčacej doby na okamih, kedy nastala právna skutočnosť, ktorá zakladá právo domáhať sa určitého plnenia (konkrétne domáhať sa splatnosti celého dlhu). Takže ak bola žaloba na súd prvej inštancie podaná dňa 20.10.2020, tak bola podaná pred uplynutím premlčacej doby.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď za správne považoval aj rozhodnutie v časti náhrady trov konania.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celom rozsahu.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).